

KAMPEN

Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Nummer 4
2004

DUKTIGA UNGDOMAR FICK STIPENDIER VID
ELD- OCH VATTENFESTIVALEN

FÖRRESTEN...

god jul

Nu har jag fått svaret på en av livets stora gåtor. På ett långpass som Göran S1 lagt blev jag och Göran frånsprungna av Ove. Eftersom det var lite frost på backen (eller var det snö?) så kunde vi se spår av Ove på backen på ett ställe och strax bredvid låg en hög med älgskit. Ove är alltså egentligen en älg som klätt ut sig till orienterare. Inte konstigt att man blir ifrånsprungna. Känns bra att ha fått denna insikt äntligen.

Långpass och långpass förresten. Jo banorna var långa. De skulle vara 10 resp. 5 km men eftersom Göran mätt med fel skala så var de istället 17,5 resp.

9 km. Vi sprang dock inte ens korta banan utan kortade av den till ca 7 km. Jag var yngst och det känns ju bra att vara yngst på ett seniorträningsspass...

Nu (24/11) är det vinter och skidan den slinter. När Du läser detta vet Du vad jag inte vet, hur länge snön låg kvar den här gången. Jag, som är lite slö, brukar lagom hinna ta fram skidorna och fixa till dem tills snön gått bort.

Annars har det hänt en del på orienteringsfronten sedan förra numret. Bl.a. 25-manna som hade samma TC som 1999. Ovanligt svårorienterat för att vara 25-manna, vilket jag tror gynnar oss Viljaner. Det gick i alla fall bra. Läs mer i Idas reportage. Smålandskavlen, VM, Havslättsmarodören, Helg utan älg på Gotland, Skol-SM, Jättemilen har det varit också. Förhoppningsvis har vi

reportage från något eller några av ovanstående evenemang.

Åsa Bergfors har skrivit en kul dikt om hur hon upplevde Oskarshamns triathlon och träningen innan.

Den mörka tidens stora evenemang heter Oskarshamn i ljus. Viljan har hittills deltagit i ett fackeltåg och då också delat ut priser till våra framgångsrikaste ungdomar. Läs mer om detta i Rolands ledare.

Redaktörens sida

Vår miniserie om alla som heter Göran Svensson avslutas i detta nummer med en presentation av nr IV. Fast det kan ju bli fler Göran Svensson som går med i Viljan i framtiden. I så fall har Jossan lovat att skriva

om nr V och nr VI...

Apropå Göran Svensson, läs ettans sammanfattning av året som gått vad gäller orienteringsframgångar.

Inofficiellt KM i hockeyspel har det varit också hemma hos familjen Bergfors. Det var tuffa matcher och underliga regler men till slut korades en värdig vinnare: Tony Lövdahl, Viljans första klubbmästare i hockeyspel?

Jaha, nu är det bara att vänta på tomten och att fundera på vad Du ska skriva om till nästa nummer av Kampen som preliminärt har **manusstopp torsdagen den 31:a mars**. Då har det redan varit påsk, men innan dess önskar jag eder alla en fröjdefull Jul.

F. Knut

KAMPEN-PROFILEN

Vilket är ditt nummers profil och vad den heter? Vilket fall har Kampens utsåkl denna gång intervjuat en av Viljans senaste nyförvärv Ida Svensson.

Vad är du född? På jorden

Hur gammal var din mamma när du föddes? 32

När föddes din mamma? 1941

Vad för gick du över till Viljan? Viljanerna är så snälla

När gick du över till Viljan? 2003

Tidigare klubbvar: Tibbo Aik och Pan Kristianstad

Främsta orienteringsmerit: När jag som 13-åring vann D14A och vann en stor uppstoppad knallrosa gris som jag fortfarande har kvar.

Sämsta orienteringslopp: En gång i min ungdom när jag sprang 1 1/2 timme i spöregn innan jag hittade tvåan.

Hur träffade du din kille? Genom min arbetskamrat Peter som pratade med Tomas (Norling) på La Scala. o

mätade senare (???) 2004 tillhanda Tomas och Ida igen på La Scala och då så det klick.

När ska han börja orientera för du?

När jag har tjänat tillräckligt mycket

Favoritfilm: "Deeply hollow"

Favoritår: 1980-talet med

potatisgratäng och väldigt bra jordbär till i chokladglass till efteråt

Favoritlåt: När folk tilltalar varandra med ledningar

Favoritbok: "Cassa" av Harry Guller

Vad för är det så bra att bo i

Oskarshamn? Trevlig och mysig stad med snälla människor som blir glada när det kommer nya människor (och inte som de i Norrköping!)

Vilken tycker du är Sveriges snyggaste resp. fulaste dialekt?

Snyggaste: Bököpingsomålländska

Fulaste: Östskötiska (stavar det så?)

Kampens utsåklde ta Ida för att hon tog sig tid att ställa upp för media

F Knut

Först ett stort tack till alla medlemmar som ställde upp under "Eld och Vatten" som fackelbärare. Vid planeringen lovade jag arrangörerna att Viljan tar på sig att komma med elden i form av ett fackeltåg vid programmets start. Jag utlovade 30 fackelbärare. Resultatet blev lite drygt det dubbla vilket imponerade på ledningsgruppen. Än en gång ett stort tack till alla som medverkade.

Viljan fick dessutom "lite tid" i programmet för att dela ut våra tre uppmuntrings- och utvecklingsstipendier till Kristin, Josefine och Henric inför en relativt stor publik. Det kändes riktigt rätt och bra att dessa ungdomar fick möjlighet att motta priset och verkligen få den uppmärksamhet utanför klubben som de förtjänar. Att det efter prisutdelningen kom fram ett antal personer och gratulerade klubben till att ha "fått fram så duktiga ungdomar" tycker jag att alla våra ungdomsledare och tränare också ska känna del av.

LEDAREN

du läser detta).

Vårt tredje engagemang blir en Natt-sprint i orientering den 17 december med start och mål på Stora torget direkt efter lucköppningen. Jag blir inte förvånad om Göran I som jobbar hårt med arrangemanget lyckas med att få landslagslöpare på startlinjen.

Varför satsar vi i styrelsen på dessa aktiviteter som förmodligen inte ger något ekonomiskt utbyte för klubben? Vi är övertygade om att vi måste synas för att locka sponsorer och nya klubbmedlemmar. I dag är det en sanning att "den som inte syns – finns inte".

En annan trevlig tilldragelse i höstmörkret är att vi fått möjlighet att "anställa" Jan-Erik Nilsson på heltid som ett led i arbetsmarknadsåtgärder. Alla vi som känner Jan-Erik vet att detta kommer att innebära ett stort lyft för verksamheten. Vi har stora förhoppningar att han kommer att få möjlighet att fortsätta efter nyår. Välkommen, Jan-Erik till den nya "tjänsten".

Avslutningsvis är det också glädjande att notera styrelsen äntligen lyckats få en innebörd i ordet "ledarvård". I klubben finns ett stort antal funktionärer som lägger ned ett oerhört stort och viktigt arbete samt tar ansvar för verksamheten. Ett 30-tal av dessa ledare inbjuds till Ronnebybrunn för verksamhetsplanering av 2005 samt planering av våra kommande

NUMMER 4 2004 • SIDAN 4
Oskarshamn i ljus som "Eld och Vatten" är ett del-arrangemang av innehåller också ett stort antal andra arrangemang. Viljan kommer att satsa på ytterligare två, nämligen en tipspromenad i "mörker" fredagen den 10 december. Detta kan bli en mycket speciell upplevelse, inte minst för barn och ungdomar. Jag utgår ifrån samma fina uppslutning från våra medlemmar. (Förmodligen har du redan deltagit när

stortävlingar där Smålandskavlen är viktigast. Visste du förresten att Smålandskavlen nu har rankats av Orienteringsförbundet som efter 10-mila den andra viktigaste värde-tävlingen av landets budkavlar. 2007 är det vår tur att leva upp till dessa förväntningar.

Jag vill uppriktigt tacka Dig för det Du under året bidragit med antingen Du

varit ledare, funktionär, resursperson eller som "passiv medlem" stöttat klubbens omfattande verksamhet. Jag önskar också Dig och de Dina en riktigt GOD JUL och hela VILJAN ett riktigt GOTT NYTT ÅR.

Vi ses i skidspåren.

Roland

Viljan önskar alla medlemmar en riktigt God jul och ett Gott nytt år!

VINTERSAGA ELLER HOT PÅ HOCKEY

Idrott för mig är när endorfinerna bubblar i skallen under ett svettdrypande intervallpass. Eller när man finlirar utefter magiska berghällar i Klämnaskogen.

Allt numera ett minne blott – sonen är nämligen såld på hockey.

Redan tidigt i ottan kör han lite småruscher i vardagsrummet. En halvannan timme senare eller prick åtta är han på is. Så kallad skridskoskola eller en förövning till "Martinidrott" (hemska tanke) om ni så vill.

Vid minst fem tillfällen har man småhutratt vid rinksida tillsammans med andra stelfrusna gäspande föräldrar som garanterat grämer sig över att ännu en gång blivit bestulna på lördagsmyset. Träningspasset varar i knappt 50 minuter. Halvvägs är det välbehövlig vilopaus och då glider sonen fram;

- Öhh, vatten farsan.

Om möjligt ännu mer ihjälfrusen känner man sig äntligen lite nyttig. Egentligen var det nog först i onsdags som sonen verkligen blev såld på hockey. Lite tidigare än beräknat anlände vi till allmänhetens åkning. Därför råkade vi beskåda IK:s representationlag när de tömde det sista under ett urtufft skridskopass.

Kort därefter glider slavdrivaren och tillika tränaren Daniel Broberg fram till Filip och påstår att han kommer självklart bli hockeylirare. Höjdarkillen som styrt, ställt och avslöjat hela sin ledartalang inleder alltså en konversation med en oerhört imponerad

femåring.

Spännande värre den där Broberg, som förresten slutade aktivt lira redan som 16-åring i Österåker, i utkanten av norra Ö8-området. Satsade därefter helt och hållet på tränarkarriären. Ursäktar sig nästan när han hävdar att det är kan vara en nackdel (att läsa spelet) om man inte lirat i yppersta eliten. Samtidigt som undertecknad vill minnas att den mest framgångsrika norske skridsko-tränaren aldrig stått på ett par skridskor! "Man behöver inte vara ko för att känna att mjölken är sur" var normmannens replik när han avslöjades - känn på den. Inte minst med tanke på IK:s framgångar hittills.

- Öhh, tränaren. Vad är det där? fortsatte Filip och pekade på skridskorna.

- Det är skydd för att inte förstöra slipningen när man går till och från träningen, fortsatte Broberg på omisskännelig stockholmska.

Genomtrevlig prick som bott i natursköna Älta, ett villasamhälle insprängt i södra Nackareservatet, endast ett stenkast från Tyresö.

Föga överraskande åkte man på att

Foto: Daniel Svensson, IKO

skaffa skridskoskydd (även om operation övertalning dominerar för att avvakta tills han åtminstone avancerar till Björnligan).

Snacka om "dialogpedagogik" på hockeyvis av IK-basen. För svårare än så är det garanterat inte att rekrytera ungdomar – till hockeyfamiljen.

Vilsekompisens bägge grabbar lirar också hockey. Han skjutsar alltid sina telningar till matcher runt hela Blekinge och förmodligen halva Skåne. Hävdar att han sällan eller aldrig ser någon match själv, men har alltid en OL-karta i högsta hugg som han sticker ut och tränar på så fort tillfälle ges. Alltså som tidsfördriv när killarna spelar.

Så visst finns det hopp. Eller som när farmor, som nyligen sålt sin kåk i Kalmar; då var det obönhörligt

fyndande (läs röja) på såväl vind som källarytor som gällde. Nog uppdagades ett antal laggar tillsammans med stavar, pjäxor, sparkar, gammal insvettad OL-utrustning och dylika ting.

- Är inte detta något för Filip?

Frågade hon och höll upp ett par marinblå Edsbyn av trämodell från sent 60-tal. Den antika rättfällebindningen påminde nästan om ett mordvapen, medan träytan totalt avsaknade spann, dessutom bestående av kletig klistervalla som kvarleva, troligen från Värnsnäs-KM -76.

Icke, blev mitt reptilsnabba svar.

Blir sonen skidåkare eller skogsluffare, då inhandlas nya prylar – var så säkra...

Ove Lernå

TRIATHLON PÅ VERS

Vi började från scratch med
omöjligt Krål
Nu har vi lyckats med
uppsatt 400m-mål
Och efter träning i mängd
Längd efter längd

Tog jag i våras ett kliv
Uppnådde en milstolpe i
mitt liv
För Efter att varje måndag
blivit proppmätt av
kallsupar och fått hicka
Var det Plötsligt idé att ta
med egen flaska dricka !

Och så cykel. Tänkte
perfekt att träna till jobbet, men hade
svårt att hitta likasinnad vän
Men så till slut hittade jag en.
Men hur många gånger cyklade vi ? En
Sen hittade Birgitta en annan vän.
Så nu cyklar man själv igen ...
(men det gick ju bra med deras kuttrasju,
för de är ju gifta nu)

Men jag lyckades hänga till Mönsterås
Vi valde mellan svart, blå, vit och turkos
Sen dess har det blivit många mil
i framåtlutad stil

Cykelträning under ledning av Kent
En och annan gång har vi varit runt
Påskalla och vänt
Jonas pumpar däcken
Så man kan ut och skava häcken
Och det är tack vare denna träning med
Kent som träningsorakel
Som det gick att vara med på nästa

spektakel

Och så, på själva dagen för triathlon
Man var så nervös att man hoppa runt
som en elektron
Skrämd innan av paret Gustafssons
taktik
Med klädsel, snören och stroppar hit
och dit

Men hopp i spat och veva på
Folk var väldigt nära inpå
En och annan rumpa råkade man
faktiskt tafsa på

Och så kasta sig på cykeln med tröjan
runt halsen som ett halvömsat
korkvaskinn
Efter vändningen i Saltvik fick jag syn
på Birgitta .. och tänkte hjälp nu tar hon
in!

Sen kom Lennart som ett jehu
Han tog med sig hela klungan uppför
Björngatan i minst 37
Klungan borta ... trampa på
Det får gå ändå
..uppför vid Döderhult .. trampa på
Pust stön, det kommer aldrig gå !

Måste ligga på
Om man vill Birgitta slå
Vid det här laget hade jag vänt mig om
efter Birgitta minst tio gånger
Och det började skava i mina
cykelkalsonger

TRIPP UPP TILL VM

Det hade beslutats av SOFT (Svenska orienteringsförbundet) att en tävling skulle ordnas mellan de olika riksgymnasierna, Eksjö och Sandviken. De bästa skulle få pris, så det var ingen tvekan om att vi inte skulle göra allt för att vinna denna tävling som bestod i att ge de svenska deltagarna på VM i Västerås ett fantastiskt stöd. Vi samlade ihop Sverigeflaggor till oss alla, plus en stor som fyra skulle gå och hålla i. Vi hade trummor, och det bar av..

Ett långt led av OLGY-medlemmar från Eksjö patrullerade in på tävlingsområdet iklädda Sverigetröjor, flaggor på kinderna eller i hela ansiktet och sjungandes (skrikandes!) ramsor och sånger.

Det var ett härligt go i gänget, och vi hoppas att vi kunde ge de svenska deltagarna ett stort stöd.

Det blev ju fina placeringar så vi tror

Så tillbaka till badet, vill inte va sen
Efter knöligt skobyte, iväg på blytung
ben

Gå i första backen

- jag tror jag väntar lite med attacken
Sen var det kul att möta flera man
känner

På fjäderlätta ben kom äckligt
vältränade vänner.

Men vi lyckades stappla i mål
Och det är värt en *tvål!*

Åsa Bergfors

och hoppas att vi kan ha hjälpt till lite.
Vi var och hejade varje dag och hade
knappt inga röster kvar. Dock var det
en del som blev lite slappa mot slutet,
och ville inte riktigt hjälpa till medan
folket från Sandviken blev bättre och
bättre.

Jag tror att de delade segern mellan
gymnasierna för att de inte kunde
avgöra vilka som hade varit duktigast.
Jag hade ju min favorit, vi själva
naturligtvis.

Och även att det var dåligt väder och
regnade en del, så hade vi gott humör.

Josefine

KLUBBRESA 25-MANNA HANINGE 8-10/10 – 04

Freitag:

För en så där 10 år sedan var jag på min senaste 25-mannatävling. Jag minns inte så mycket av den förutom att det var kallt, lite lerigt och jättemycket folk i duschen. Med dessa minnen anlände jag som sista person till bussen som skulle ta oss upp till Stockholm.

På vägen upp fick vi reda på att för ovanlighets skull var laget i stort sett det samma som för en månad sedan när den utsågs, bara med några smärre ändringar. Under resan gjordes ett antal stopp för att plocka upp utspridda lagmedlemmar och för att äta. När vi var framme i Stockholm hände plötsligt något konstigt. Bussen stannade precis efter en stor korsning. Göran springer ut och börjar vinka. Har det hänt något undrade vi som satt bak i bussen. – Nä men där är ju min bror, hör vi plötsligt Jossan säga. Det var alltså Henric och Henrik som också ville komma med på bussen.

Väl framme blev vi inhysta i ett väldigt fräscht och fint vandrarhem. Här skulle vi sova gott insåg jag. Så blev det också för de flesta, andra råkade ut för några utländska människor som högt och tydligt uttryckte vad dom hade på hjärtat när de pratade i telefon och med sina

kamrater.

Lördag:

Tidigt, tidigt var vi alla tvungna att gå upp för att äta frukost innan bussen skulle åka ut till TC. Fast med den alldeles utmärkta frukosten tror jag att alla tyckte det var värt det. TC var stort och långt för att kunna ha rum med 10 000 orienterare, mål och växlingsområde, duschar, mat och klädförsäljning och massor av toaletter. Vi hittade trots storleken snabbt vår anläggning. Svårare var det att lista ut hur

Göran, Lennart, Håkan och Sven sprang sjättesträcken.

tältet skulle stå, men det löste sig efter lite funderande. Starten närmade sig nu med stormsteg och Thord Hultberg började värma upp. Det märktes väl att han var fokuserad på sin uppgift eftersom han inte rörde en min åt hejklackens små tillrop. Ett intressant inlägg är att vid starten syntes minst tre

tjejer som skulle springa första sträckan. Efter starten bestämde sig jag och halva publiken att gå till försäljningstålet för att inhandla något av de billiga tränings- och fritidskläderna. Många i klubben kom därifrån med både livet i behåll och med några väldigt trevliga inköp. Själva uppskattar jag framför allt mina coverboots som både värmer och

Ida Svensson tar sats.

skyddar små utsatta fötter från väta och lera. Helt klart mitt bästa köp den dagen. För att återgå till själva loppet: Thord gjorde ett jättebra lopp och växlade över till Henric Carlsson som 53:a. Även Henric gjorde ett kanonlopp och skickade iväg de fyra tjejerna, Karin Boman, Kristin Boman, Stina Lord och Anna Lernå på en 37:e plats. Jämt och fint sprang sedan Ethel Boman, Eva Lord, Anna-Li Jonsson och Jan-Erik Nilsson på 4:e sträckan. Dom tappade endast 22 sekunder på täten. 5:e sträckan sprang Melker Pettersson, Anders Persson, Fredrik Rosenqvist och Daniel Gunnarsson och de växlade sedan ut till Håkan Johansson, Lennart Knutsson, Göran Svenson och Sven Mikkelsen. Dessa fyra herrar hade utarbetat ett system att ropa kodsiffran på deras nästa kontroll när de möttes i skogen för att få reda på var de andra var på väg. Med detta system lyckades dom både att springa bra på sträckan och göra en liten kille förvirrad. Förhoppningsvis hittade killen sin

kontroll i alla fall. I mål växlade dom ut till Ove Lernå, Markus Engberg, Henrik Olsson och Örjan Laneborg som skulle springa den 7:e och sista av de fem parallella sträckorna.

I detta läget började jag bli ordentligt nervös och satt mest och glodde på en väldigt intressant fläck på tältväggen. Men så kom Jan-Erik och berättade att nu hade Hans Svenson sprungit ut på sin sträcka. Då var det bara för mig att värma upp och springa bort mot växlingen. Flera av dom som sprungit hade berättat för mig att det var lätt att hitta till kontrollringen men sedan var det svåraste att hitta själva kontrollen, mycket svårare till och med. Trots denna varning missade jag första kontrollen. Det fanns helt enkelt alldeles för många höjder, branter och stenar. Till slut var jag i alla fall i mål, betydligt tröttare, blötare och framförallt lerigare och växlade ut till Andreas Nilsson på sista sträckan. Andreas gjorde ett jättebra lopp och plockade 9 placeringar så att vi tillslut hamnade på 68:e plats. En

bra och helt klart godkänd placering.

Den bästa frågan den här dagen var den Marie Larsson fick av en farbror när hon var ute på sin bana i Ö4-klassen. Mannen frågade lite förvirrat Marie: Har du sett en sten? – Jo, tyckte Marie, det finns ju några stycken men det sitter en kontroll vid en av dom där borta. Marie gjorde förövrigt ett bra lopp och slutade på 22: e plats av 98 startande.

När Andreas kommit i mål och det var dags för hemfart var vi endast fem-sex stycken kvar. Laget hade splittrats för att se på VM-kvalet i fotboll eller för att gå på stan och shoppa. De som gått på fotbollen var nöjda eftersom Sverige vann över Ungern med 3-0. I övrigt var det några restaurangbesök, biobesök, discobesök och pubbesök innan de flesta damp i sängen i lagom tid för att orka med morgondagen. När ungdomarna sov vet jag inte, men uppe till frukost var de i alla fall.

Söndag:

Dagordningen för söndagen innehöll en kortdistans på samma karta som gårdagen som för många visade sig vara svårare än vad de först trott. Efter tävlingen var det vanligaste svaret på frågan: Hur gick det? – Dåligt. Själv får jag nog lägga till väldigt, väldigt innan dåligt. Men det var inte helt resultat löst i klubben. Kristin Boman kom 4:a i D16, Rebecca

Mikkelsen kom 6:a i Ö2, Anna Lernå kom 6:a i D35 och Lennart Knutsson kom 7:a i H40.

Trots att det inte gick så bra för många tror jag att de flesta var glada ändå, vi fick i alla fall en väldigt bra träning på finorientering.

Även denna dag innebar en del fina inköp, bl.a. köptes kompasser och klockor från en ryss som var generös nog att ge tre års rabatt om sakerna skulle gå sönder och vi någon gång skulle åka till Ryssland på orienteringsläger.

Efter letandet av diverse borttappade kläder åkte bussen tillbaka hem med en hel hög nöjda och trötta orienterare.

När jag sedan kommer att minnas tillbaka till år 2004's 25-mannakavle kommer jag att minnas att det var kallt, lite lerigt och mycket folk i duschen. Men jag kommer också minnas att jag hade en jättebra helg med rolig orientering och trevliga människor.

Ida 2

Glatt gäng på Råsunda.

JOHN VANN SISTA DELTÄVLINGEN - KRISTIN TOTALTVÅA

John Sjösäter vann lördagsavslutningen av Vetlanda Team Sportia OL-cup i H14 och avancerade från åttonde till fjärde plats totalt i cupen. Även Jakob Bergsten avancerade i och med en sjätteplats på fredagens natt och samma placering i finalen på lördagen. Han plockade fem platser, från 15:e till

tia i H12.

Kristin Boman lyckades dock inte ta totalsegern D16. Hon blev fyra på natten och sju på lördagens tävling och fick därmed nöja sig med andraplatsen totalt.

SEGERJAKTEN 2004

för ungdomar och juniorer

Namn	Segrar
Kristin Boman	8
John Sjösäter	5
Henric Carlsson	4
Linnéa Jonsson	3
Josefine Carlsson	2
Stina Lord	2
Emma Brenander	2
Jakob Bergsten	2
David Svenson	1

Elin Kalén	1
Tobias Gunnarsson	1
Carl-Emil Nettelmann	1
Karl Gustafsson	1
Markus Enberg	1
Anna-Li Jonsson	1
Christofer Fogel	1
Rebecca Mikkelsen	1
Mattias Olsson	1
Lisa Olheden	1
Daniel Gunnarsson	1
Summa	40

VÄLFÖRTJÄNTA STIPENDIER

I samband med Eld & Vatten på Brädholmen fick Henric, Josefine och Kristin inför stor publik ta emot var sitt stipendium á 3000 kr. Verkligen välförtjänt för dom här hårdtsatsande ungdomarna. Det kostar att ligga på topp brukar man ju säga och dessa stipendier ska ses både som uppmuntring och sporre men även som ett bidrag till dom stora kostnader som det för med sig att träna och tävla på svensk elitnivå. Resultaten nedan talar för sig själva – imponerande. Även i år har det varit topp prestationer. Henke tog en ny SM-medalj och Kristin missade en USM-medalj med en hårsman. Jossan har varit skadad nästan hela året men kör ambitiös alternativträning och är snart tillbaka.

Året kan med det ovan nämnda sammanfattas som ett bra år. Många andra har också hållit sig väl framme i prislistorna. Flera ungdomar har klivit fram ordentligt – John Sjöäter, Anna-Li Jonsson, Jakob Bergsten – för att bara nämna några. Ove Lernå och Jan-Erik Nilsson har tagit många segrar, bl a på

DM. Lennart Kaléns uppvisning på 5-dagars – även om det inte räckte riktigt ända fram – är också värd att uppmärksammas.

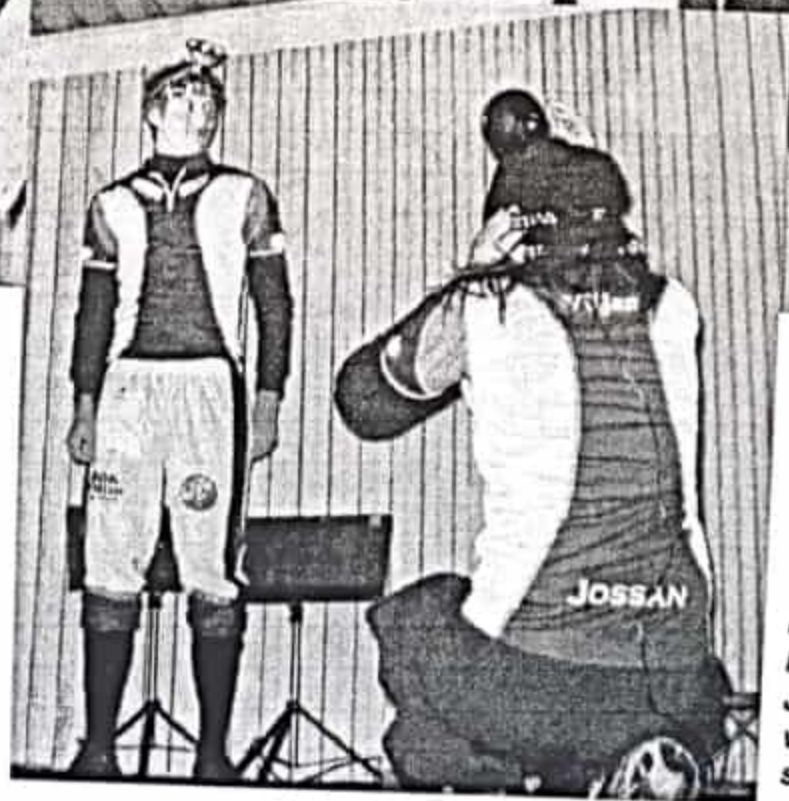
Budkavlarna har väl inte gått riktig på topp i år även om det finns glädjande undantag. Återigen ett eget damlag på 10-mila som sprang bra – 125:a, H 20-laget 20:e på SM-kavlen och D 16-laget 19:e på Smålandskavlen.

Nu går vi in i vinterträningssperioden som är viktig till att börja med för att återhämta sig och läka eventuella skador. Så småningom för att bygga upp grunden för nästa säsong. Som vanligt har vi OBN, Grötlunk och Surdeg även denna vinter plus långpass de flesta lördagar. I mitten av februari har vi fått i uppdrag att anordna ett träningsläger för Smålands juniorer och seniorer. Här blir det fyra nyttiga OL-pass då vi samtidigt har några av distriktets bästa på plats. Som grädde på moset kommer VM-silvermedaljören Mattias Karlsson att hålla ett föredrag om sin VM-satsning och dessutom blir det snack om mental träning av något "proffs". Boka in helgen 18-20 februari för detta.

Göran Svenson

Stipendiaternas medaljskörd genom åren:

	SM guld	SM medalj	GM guld	GM medalj	SSM guld	SSM medalj	DM guld
Henric Carlsson	1	3	4	1	2	1	17
Kristin Boman				3		3	5
Josefine Carlsson			1	2	2	5	10

*Kristin Boman,
Henric Carlsson och
Josefine Carlsson -
värförtjänta
stipendiater.*

GÖRAN SVENSSON I II III **IV**

Så har vi kommit till den sista i vår serie om Göran Svensson. Även fyran gjorde ett mycket trevligt intryck när jag pratade med honom i telefon.

Göran Svensson IV är bara 39 år gammal och därmed i särklass yngst av Göran Svenssonarna. Han är också den som varit med kortast tid i Viljan, nämligen tre år.

Men han är nog den som tränat hårdast åtminstone två av de tre åren. Han har nämligen varit med på heltriathlon i Österrike två gånger. Vartannat år har det blivit, eftersom han måste träna hårt i ungefär ett år innan en sådan tävling. Så vartannat år gör han lite annat än tränar på fritiden också...

12 timmar och 24 minuter hade han göra i år. En heltriathlon är 3-4 km simning, 18 mil cykel och 42 km löpning i ett sträck, så det vill ju till att träna om man ska orka det. Oskarshamns triathlon är ungefär 1/8 av en hel och jag brukar vara ganska trött när jag kommer i mål på den. Dessutom är det fler och brantare backar att trampa sig trött i, i Österrike...

Göran jobbar med asfalt på Skanska. Detta av två orsaker: Dels för att han ska få pengar till brödfödan och dels för att han ska få fler och bättre vägar att cykla på.

När Göran inte jobbar eller tränar

pysslar han med sin skogsgård i Gransmåla (norr om Korsvägen), kramar sin fru och tar hand om sina tre barn. Ibland hinner han också med att läsa en bok och då är Henning Mankell en favoritförfattare. Bästa filmen, enligt Göran är Gladiator och favoriträtten är småländsk: Kroppkakor och ostkakå till efterrätt.

Jag avslutar med att fråga om han har något mer att tillägga. Svaret kommer snabbt:

"Ring om ni vill ha asfalt!"

Telefonnumret står i katalogen, men se till att ringa rätt Göran Svensson. I Viljan finns det bara en Göran Svensson som jobbar med asfalt.

Vi tackar Göran Svensson IV för en trevlig pratstund och för att vi får presentera honom i Kampen.

Därmed avslutar vi vår miniserie om Göran Svensson, men lovar att återkomma så fort det börjar någon mer i Viljan med detta trevliga namn. Och det står nog inte på...

F Knut

VILJANS ÖNSKELISTA

Kampenredaktionen har kollat tillbaka på årets tre tidigare Kampar och utifrån den knåpat ihop en möjlig önskelista som avslöjar vad våra medlemmar önskar sig av tomten.

/Red.

Ordförande Roland önskar sig tre lag på Tjoget, så att han själv får en plats.

Kampenredaktören Knut önskar sig att Ove Lernå håller sig i H45.

Oskarshamns-Tidningen önskar sig ett aprilskämt där de själva inte blir blåsta.

Viljans medlemmar önskar sig en ny rallyväg till stugan, eftersom man inte får köra rally på den nuvarande.

Blåsningen gick i retur

UPPLANDS
- När du med dig tillbaka
lert jag Nilsens lag
hemma.
- ALLA jag har varit
och så.

HÄR kommer Östergötlands
Petter-agnat. Den gamla
historien på jakt efter guld
och silver. Det är en historia
som handlar om en gammal
skatt som ligger gömd i ett
ställe som ingen har varit
på.

Lars och gerstern
De två har varit på jakt
eftersom de tror på guld.
De har varit på jakt i ett
ställe som ingen har varit
på.

De två har varit på jakt
eftersom de tror på guld.
De har varit på jakt i ett
ställe som ingen har varit
på.

En bild som visar en grupp människor som står runt en bil. Bilden är en del av en artikel som handlar om en jakt efter guld och silver.

NUMMER 4 2004 • SIDAN 17

→
Tony Lövdahl önskar sig en filmkurs hos naturfotografen Peter Gerdehag, så han kan filma annat än barn.

Tony filmar
Tiva och
Fläp med
flera vid
Pingst 2-
dagars i
Påskalaivik.

Viljans önskelista, fortsättning...

Klubbens skidåkare önskar sig en onormal skidsäsong, det vill säga att det kommer lite snö.

Martin Svenson och Anna Svensson önskar sig från UK att få springa i olika lag på sista sträckan på Herrgårdsstafetten.

Göran Svensson 1, 2, 3 och 4 önskar sig grupprabatt på medlemsavgiften, de är ju så många. (Gärna erbjudande i stil med "köp 4 betala för 1")

John önskar sig en ny OL-frisyr. Kanske **Stina** kan fixa om hon får en säng som hon kan lägga sig i efter målgång på terräng-KM.

Ida Svensson önskar sig en tajt kjol så hon kan fortsätta gå på Rajtan TAJTan.

Håkan J och Leif C önskar sig också att Ida får en tajt kjol, så de också kan fortsätta gå på Rajtan Tajtan.

«s rajtan tajtan bar
rde succé på komm
n 91 november!

Leif Carlsson önskar sig en ny termos. Den gamla var det bara massa korv i.

Kommunalrådet Peter Wretlund önskar sig att Viljan snart fyller 70 år så han får gå på en ny fest.

Rune Lord önskar sig nya orienteringsskor. OBS! Ej ungdomliga VJ LOP!

Allas vår Jossan önskar sig ett sommarjobb på Se & Hör eller Hänt Extra. (Inte så noga vilket det blir)

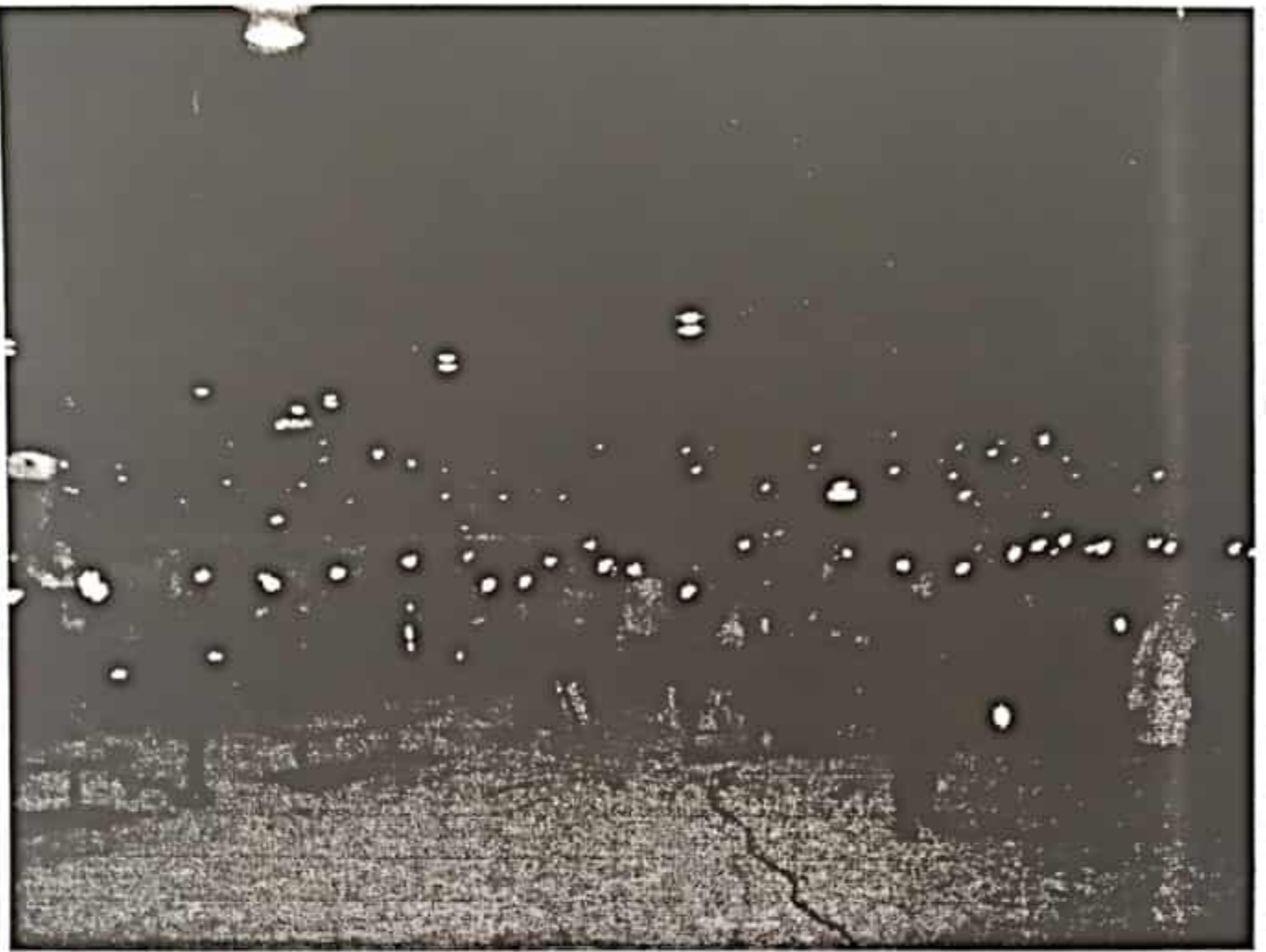
Henke Carlsson önskar sig glasögon i någon fräck modell för bättre skärpa i avslutningarna på SM.

Lennart Kalén önskar sig att Tommy Sjöholm avstår O-ringen i Skillingaryd, så att inte guldet blir till sand igen.

Agneta Karlsson önskar sig ett dataprogram som kan lösa ordvitsar så att hon slipper fråga Kampenläsarna om Hanna Fistag och Siv Eger.

n	4.	Hanna Fistag	_____
te	5.	Eva-Stina Knatt	_____
r-	6.	Anna Tiger	_____
	7.	Erik Röste	_____
hå	8.	Lisa Niber	_____
st	9.	Siv Eger	_____
..			_____

VILJANS FACKELTÅG VID ELD- & VATTENFESTIVALEN

